

Su Samurunun Uçan Kayığı

Ebru Mina TOMURCUK

Su Samurunun Uçan Kayığı

Ebru Mina TOMURCUK

Geniş ve yavaş nehrin bir kıvrımında, söğütlerin ayaklarını suya daldırdığı yerde, Ollie adında genç bir su samuru yaşardı. Ollie'nin sıcak kahverengi tüyleri, krem rengi bir göğsü ve fikirlerle parlayan parlak kehribar gözleri vardı. Solmuş mavi iş önlüğüyle, bir kulağının arkasında kırmızı bir kalemle, hep yeni bir şeyler inşa ederdi. Bugün nehir kıyısında harika bir sürpriz duruyordu: eşi benzeri olmayan bir kayak.

Bu sıradan bir kayak deęildi. Ahşap kanatları ve vızıldayan küçük bir pervanesi vardı. Ollie ona uçan kayak diyordu, çünkü suyun üzerinde süzölüyordu! Bütün bahar boyunca onun üzerinde çalışmıştı, önlüğünün ceplerinden çıkan minik anahtarlar ve ahşap çivilerle. Uçan kayak hafifçe sallanarak bekliyordu. Ama Ollie bir sırrı biliyordu: kimse binmeden önce onu kendisi denemeliydi.

Tam o sırada mavi ve turuncu bir pırıltı nehrin üzerinden geçti. Bu, boynuna bağlanmış küçük yeşil atkısıyla yalıçapkını Pip'ti. 'Ne tuhaf ve harika bir kayık!' diye cıvıladı Pip. Ollie planını anlattı. 'İlk yolculuk için bir rehber ihtiyacım var,' dedi. 'Ağaçlara ve kayalara dikkat edecek keskin gözlü birine.' Pip turuncu göğsünü kabarttı. 'Ben senin kuşunum!'

Böylece deneme başladı. Ollie kayığa tırmandı ve ahşap dümeni sıkıca tuttu. Küçük pervane döndü, kanatlar yana yattı ve yumuşak bir vınlamayla uçan kayak suyun üzerine yükseldi. Pip yanında uçtu, parlak mavi kanatları güneşi yakalıyordu. 'Dosdoğru ileri!' diye seslendi. Nehir altlarında uzanıyordu, geniş ve parlak. Ollie'nin kalbi heyecanla çarpıyordu.

Bir an her şey mükemmeldi. Suyun üzerinde bir yusufçuk gibi süzülüyorlardı. Ama sonra bir rüzgâr esintisi uçan kayığı yana itti. Sallandı! Ollie sıkıca tutundu ve dümeni çevirdi. 'Hop, dikkat!' diye bağırdı. Pip kayığın etrafında hızla uçtu. 'Sola yat, Ollie! Sola yat!' Kayık yana yattı, sonra dengelendi. Ollie derin bir nefes verdi. 'Az kalmıştı!'

Pip keskin gözlerini ilerideki nehirden ayırmadı. 'Sağda ağaç dalı!' diye şakıdı. Ollie hızla dümen kırdı ve uçan kayak yaprakların yanından süzülüp geçti. 'Aşağıda kaya!' diye seslendi Pip. Ollie bir kolu çekti ve kayak tam zamanında daha yükseğe çıktı. Artık bir takımdılar, rehber ve pilot, pırıl pırıl suyun üzerinde birlikte çalışıyorlardı. Serüven daha yeni başlıyordu.

Ama uçan kayığın hâlâ bir sorunu vardı. Ne zaman çok hızlansalar, küçük pervane tıksırıp öksürüyordu. 'Yavaşlıyoruz!' diye bağırdı Ollie. Kayık suya doğru eğildi, yine sallandı. Pip yaklaşarak kanat çırpıtı. 'Tamir edebilir misin?' diye sordu. Ollie önlüğünden minik bir anahtar çıkardı. 'Deneyebilirim!' dedi. Gevşek bir çiviye sıktı ve pervane yeniden vızıldamaya başladı.

Uçmaya devam ettiler, uzun sazların ve kütükler üzerinde güneşlenen uykulu kaplumbağaların yanından geçtiler. Pip uyarılar ve tezahüratlar haykırdı. 'İleride gökyüzü açık! Harika gidiyorsun!' Ollie gülümsedi ve patisiyle alnını sildi. Ama sonra kayık yine sallandı, bu kez daha sert. Kanatlar yana yattı ve pervane vınladı. Ollie hızlı düşünmek zorundaydı. Dümeni çevirdi ve güçlü kuyruğuyla kayığı dengeledi.

'Bu büyük bir sallanmaydı!' dedi Pip, yanında kanat çırparak. 'Ama sen düzelttin!' Ollie başını salladı, ama kayığın daha fazla işe ihtiyacı olduğunu biliyordu. 'Şu kumlu kıyıya inelim,' dedi. 'Bir fikrim var.' Aşağı süzöldüler ve uçan kayak kumun üzerine yumuşakça kondu. Ollie kırmızı kalemini çıkardı ve kumun üzerine bir taslak çizdi. 'Daha büyük kanatlara ihtiyacımız var,' dedi.

Yeniden havada, yeni kanatlar fark yarattı. Uçan kayak düzgünce yükseldi ve pervane mutlu bir melodi vızıldadı. Pip taklalar attı ve tezahürat yaptı. 'Başardın, Ollie! Gerçekten başardın!' Nehrin üzerinde uçtular, ağaçlara ve kayalara dikkat ettiler. Ollie gurur duydu. Ama denemenin tekrar tekrar denemek demek olduğunu biliyordu ve her şeye hazırды.

Aniden önlerinde karanlık bir şekil belirdi: dalları suyun üzerine sarkan uzun bir söğüt ağacı. 'İleride ağaç!' diye seslendi Pip. 'Yolu kapatıyor!' Ollie dümeni var gücüyle çevirdi, ama uçan kayak çok yakındı. Kanatlar sallandı. 'Tutun!' diye bağırdı Ollie. Bir kolu çekti ve kayak yukarı fırladı. Yaprakların üzerinden süzöldüler, tepelerine zar zor değdiler. Pip bir sevinç cıglığı attı.

'Başardın!' diye şakıdı Pip, yeşil atkısı dalgalanarak. 'Bu gördüğüm en iyi uçuştı!' Ollie güldü, kalbi hâlâ hızla çarpıyordu. 'Sen olmasan bunu yapamazdım, Pip,' dedi. 'Sen nehirdeki en iyi rehbersin.' Uçmaya devam ettiler, uçan kayak sağlam ve dosdoğruydı. Ollie denemenin henüz bitmediğini biliyordu, ama arkadaşı yanıdayken kendini daha cesur hissediyordu.

Güneş alçalırken eve dönmek için döndüler. Uçan kayak suyun üzerinde bir kuğu gibi düzgünce süzöldü. Pip yakından uçtu, mavi kanatları altın ışıktta parlıyordu. 'İyi denedik,' dedi. 'Sallandı ve sen düzelttin. Mucitler bunu yapar.' Ollie başını salladı. 'Ve arkadaşlar yardım eder,' dedi. 'Deneme her zaman iyi bir arkadaşla daha iyidir.'

Başladıkları yere, nehir kıyısına yumuşakça indiler. Uçan kayak sessizce durdu, kanatları katlanmıştı. Ollie dışarı çıktı ve ahşap yanını okşadı. 'İyi iş çıkardın,' diye fısıldadı. Pip bir sazın üzerine kondu ve atkısını çözdü. 'Peki, sırada ne var?' diye sordu. Ollie sırtıttı, kehribar gözleri parıldadı. 'Belki su altına dalabilen bir kayak!'

Uçan kayığın haberi hızla yayıldı. Kısa süre sonra başka hayvanlar onu görmeye geldi. Kaplumbağalar başlarını sudan çıkardı ve kurbağalar hayretle vırakladı. 'Binebilir miyiz?' diye sordular. Ollie gururla başını salladı. 'Evet,' dedi. 'Denendi.' Ve hayvanlar tek tek sırayla bindiler, Ollie dümende ve Pip yanlarında uçup tezahürat yaparak nehrin üzerinde süzıldüler.

Yıldızlar çıkarken Ollie, Pip ile nehir kıyısında oturdu. Uçan kayık arkalarında dinleniyordu ve kırmızı kalem Ollie'nin kulağının arkasına sıkıştırılmıştı. 'Yeni icatlar denenmeli,' dedi Ollie. 'Ve yardım edecek iyi bir arkadaş gerek.' Pip başını salladı, yeşil atkısı boynunda sıcacıktı. 'Her zaman,' diye cıvıladı. Ve nehri izlediler, mutlu ve bir sonraki serüvene hazır.